

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU

3. Miejscowość

SREBRNA

1. Nazwa

DWÓR W ZESPOLE DWORSKO-FOLWARCZNYM

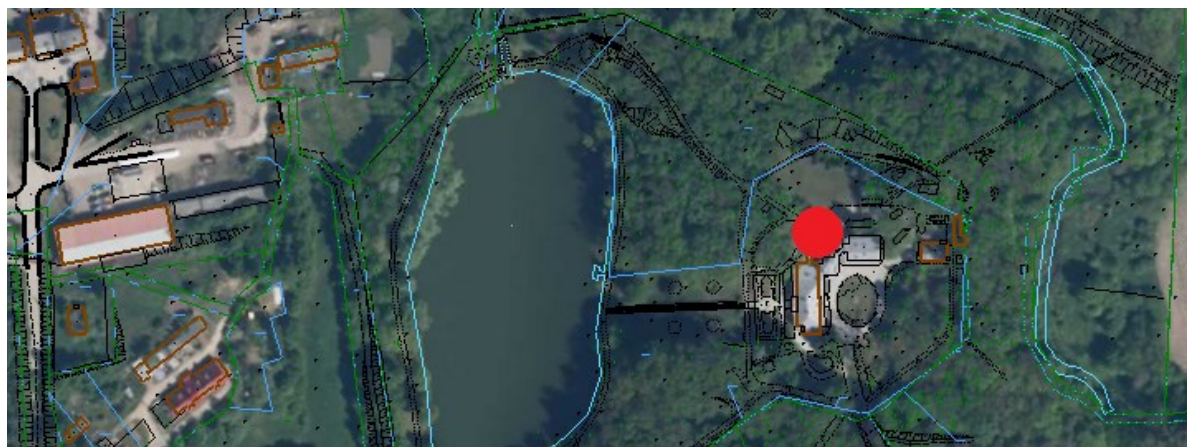
2. Czas powstania

2 poł. XIX w.

7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

Widok budynku od południowego-wschodu

Mapa obrazująca lokalizację obiektu

4. Adres

Srebrna 29
nr działki ew. 20/5
obręb PGR Srebrna
09-411 Biała

5. Przynależność administracyjna

województwo mazowieckie

powiat płocki

gmina Stara Biała

6. Formy ochrony

Rejestr zabytków nr 231/1436/75W
z dnia 22.05.1975 r.

8. Historia, opis i wartości

Zespół dworski z parkiem z ok. 1800 r. i folwark. Klasycystyczny dwór i oficyna wzniesione zostały ok. 1800 r.; dwór przebudowano w latach 70. XIX w. zapewne wg projektu K. Gabrielskiego (wieża) i ponownie w 1902 r. - połączono go z oficyną. Uszkodzony w czasie działań wojennych w 1920 r., odbudowany został w obecnym kształcie. W okresie międzywojennym pałac w Srebrnej stanowił własność rodziny Piwnickich i był ostoją dla artystów, malarzy i literatów. Bywał tu Julian Tuwim, Ludwik Hieronim Morsztyn, Antoni Słonimski, Tadeusz Dołęga-Mostowicz, wg powieści którego kręcono tu w i pobliskim młynie w Radotkach film „Znachor”. W latach 1978-1982 miał miejsce gruntowny remont i adaptacja obiektu dla potrzeb ośrodka szkoleniowego MZRiP, dziś ORLEN S.A.

Wokół dworu powstał ok. 1870 r. park, prawdopodobnie według projektu Stefana Celichowskiego, ze stawem zlokalizowanym na zach. od dworu. Ponadto do zespołu włączono park leśny z pocz. XX w., ciągnący się w kierunku wsch. i półd.

W zach. części zespołu zlokalizowany jest folwark. W skład jego zabudowy wchodziły: spichlerz z 1891 r., gorzelnia i magazyn spirytusu z k. XIX w. - obiekty są nadal użytkowane.

Dwór jest znacznie rozczłonkowanym, wielokrotnie przebudowywanym obiektem eklektycznym z elementami neorenesansu, opatrzonym wieżą, łącznikiem i przybudówką. Jego załączkiem był budynek wzniesiony ok. 1800 r. Jest to niewielki, wysoko podpiwniczony, parterowy obiekt nakryty płytkim czterospadowym dachem osłoniętym ażurową attyką tralkową. Główne wejście i wejście ogrodowe znajdują się na osi przelotowej sieni, akcentowanej prostokątnym podcieniem w przyziemiu płytkiego ryzalitu; w elewacji ogrodowej w zwieńczeniu ryzalitu wprowadzono trójkątny naczółek. Ściany poziomo boniowane, w narożach zaakcentowane boniowanymi lizenami. Cokół i fryz wieńczący - gładkie, w zwieńczeniu wyładowany gzyms, wokół prostokątnych okien opaski zwieńczone odcinkiem prostego gzymsu.

W półn.-wsch. narożu budynku usytuowana jest trójkondygnacyjna wieża na rzucie kwadratu, nakryta płytkim daszkiem namiotowym, wysunięta ryzalitowo ze ścian dwukondygnacyjnego łącznika o zaoblonych narożach. Usytuowana prostopadle do korpusu dawna oficyna - nieco wyższa od łącznika, dwukondygnacyjna, nakryta jest dwuspadowym dachem. Symetrycznie skomponowane ściany rozdzielone są, ujętym w linearne gzymsy, międzykondygnacyjnym pasem ściany.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania: zachowana historyczna bryła budynku, kompozycja elewacji i detal architektoniczny.

Postulaty dotyczące konserwacji: wymagane zachowanie historycznej bryły budynku, kompozycji elewacji i detalu architektonicznego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Jakub Danielski, 06.06.2023 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewpisanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków